

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

w sprawie **M. P.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 lipca 2014 r.

wniosku Sądu Rejonowego w L.

z dnia 12 maja 2014 r., sygn. akt IX K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L. zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z powołaniem się na okoliczności związane z przyczynami niestawiennictwa oskarżonego na rozprawę główną. Sąd ten również podniósł, że zachodzi konieczność bezpośredniego przesłuchania oskarżonego i uzupełnienia materiału dowodowego, co będzie możliwe przed sądem właściwym dla miejsca jego pobytu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego nie jest zasadny. Odstąpienie od zasady właściwości miejscowej sądu, dopuszczalne w trybie przepisów o właściwości z tzw. delegacji, powinno mieć charakter wyjątkowy. W układzie procesowym

zaistniałym w tej sprawie, dobro wymiaru sprawiedliwości mogłoby uzasadniać przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, gdyby tylko przed tym sądem możliwe było jej rozpoznanie. Tak jednak nie jest, gdyż sąd właściwy ma instrumenty procesowe do przeprowadzenia postępowania dowodowego i zgromadzenia sygnalizowanych we wniosku dowodów z poszanowaniem zasady prawa do obrony i rzetelnego procesu. Wskazana we wniosku konieczność przesłuchania oskarżonego może zostać zrealizowana w drodze pomocy prawnej na podstawie art. 377 § 4 w zw. z art. 396 § 2 k.p.k. Wobec tego Sąd Rejonowy powinien skoncentrować się na spełnieniu wymogu z art. 377 § 3 k.p.k. w postaci doręczenia oskarżonemu wezwania na termin rozprawy do „rąk własnych”, gdyż jest to warunek rozpoznania sprawy pod jego nieobecność. Natomiast sygnalizowane we wniosku dowody z zeznań świadków mogą zostać przeprowadzone także w trybie art. 396 § 2 k.p.k. Zważywszy, że oskarżony posiada obrońcę, rozpoznanie sprawy pod jego nieobecność, nie narusza standardu rzetelnego procesu.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.